

Paul van Loon's **Foeksia**
DE MINHEKS

Foeksia en de Heksenhik-ik

Tekeningen Saskia Halfmouw

Leopold / Amsterdam

Een, twee... *hik!*

'Wakkabakkaboe!'

Foeksia danst door het huisje.

Ze klapt in haar handen.

Haar laarsjes stampen lekker hard.

Kwark noemt dat herrie.

Maar hij is er niet.

Hij ging al vroeg naar het bos.

Daar zoekt hij webben vol dauw.

De dauw gaat in een pot.

Met een spreukje en wat kruiden.

Zo wordt de dauw een drankje.

Tegen hoest of snot.

Foeksia lust straks best een slok.

Haar keel doet pijn.

Omdat ze zo hard zingt natuurlijk.

'Hopsa hei en wakkaboe

twee vlekken van een witte koe

drie druppels spuug van een grijze rat

vier haren van een zwarte kat

vijf graten van een vette hik!

Wat is dat nou?

Foeksia heeft de hik!

'Hik!' hikt ze.

Haar hoofd schokt ervan.

Net of er in haar keel een kikker springt.

Dat is niet fijn!

Houdt het vanzelf weer op?

'Hik,' hikt Foeksia.

Ze klemt haar mond stijf dicht.

Ze knijpt in haar neus.

En ze telt tot drie.

Een, twee...

'Hik!'

Dat helpt niet.

Foeksia rent naar de kraan.

Ze vult een glas.

Heel sloom drinkt ze een slok.
Dat helpt altijd.

'Hik!'

Foeksia stampst boos.
Wat is dit voor nare hik?
Gaat hij dan nooit weg?
Ze trekt aan haar tong.

Ze duwt haar vingers in haar oren.

Ze staat tien tellen op haar kop.

Niets helpt.

De hik blijft.

